

[Ministeren for offentlige arbejder.]

godkendt nogen anden fordeling. Vi vil selvfølgelig prøve at arbejde på at beholde dette delingsforhold og opøve de flyvere, der er nødvendige, for at vi kan dække de to syvendedele, vi er gået ind for.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann rejste det spørgsmål, om det var meningen at forkorte forældelsesfristen. Det er det ikke. Men når man har fastsat året 1975 er det, fordi koncessionen udløber på dette tidspunkt, og det er vel ikke muligt at fastholde nogen forældelsesfrist, hvis selskabet ophører.

Jeg takker som sagt de ærede ordførere, der har givet tilslutning, og udtaler håbet om, at der også må blive opnået enighed med det konservative folkeparti, således at vi vil være i stand til at gennemføre lovforslaget i enighed.

Horn: Der er to ting, som har givet mig anledning til at bede om ordet igen. Den ene er de betragtninger, det ærede medlem hr. A. C. Normann gjorde gældende med hensyn til, hvorvidt der faktisk er økonomisk basis for driften af selskabet videre frem. Jeg har selv i mine første bemærkninger gjort opmærksom på, at det har været vanskeligt at opnå rimelig forrentning og afskrivning i de år, der er gået, og jeg pegede på de konkurrencevanskeligheder, vi står overfor.

Det er måske rimeligt, at man fra konservativ side har sine betænkeligheder ved fremtiden og derfor indtager den stilling, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen redegjorde for. Vi må naturligvis gøre os klart, at ingen her med sikkerhed kan sige, hvordan fremtiden vil forme sig; men vil vi have en mulighed for, at de nordiske lande skal kunne være med i dette arbejde, har vi kun eet at gøre: at sikre, at selskabet får sådanne arbejdsbetingelser, arbejdsmuligheder, at det virkelig kan hævde sig i konkurrencen; og det er det, staten gør ved at fortsætte med denne garantiordning.

Vi støder jævnlig på beklagelser i alle kredse af befolkningen over, at Danmark ikke længere er med i den passagerskibsfart på Amerika, som vi tidligere var med i, og vi ved, at der stadigvæk er kredse, som spekulerer på at oprette en dansk skibsroute

på Amerika igen — en tanke, som sikkert økonomisk er ganske uholdbar, fordi luftfarten nu engang er slået så godt igennem, at vi i dag er nået dertil, at man må stille det spørgsmål, om skibsfarten eller luftfarten har det største antal passagerer. Alt tyder på, at luftfarten i hvert fald i de kommende år vil komme til at transportere langt den største del. Det er derfor af betydning, at vi koncentrerer kræfterne om at være med i dette nordiske samarbejde, og jeg kan kun beklage det synspunkt, man fra konservativ side har givet udtryk for. Jeg nævnte før, at der i Norge er kredse, som deler det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens synspunkt; men det er efter min mening ikke sådan — det fremgår også af de beslutninger, der senere er truffet i Norge — at den norske befolkning står bag dette standpunkt. Jeg mener ikke, det er heldigt, at sådanne synspunkter bliver næret. Vi har en chance for, at dette samarbejde mellem de nordiske lande virkelig kan være os til ære, til nytte og til gavn, og jeg synes ikke, man skal prøve på at vælte det arbejde, der her er i gang.

Jeg anbefaler endnu en gang lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Gottschalck-Hansen: Det er da en underlig måde, man debatterer på i denne sal. Jeg har ikke sagt et eneste ord om, at vi ikke vil være med i det nordiske fællesskab og ikke vil være med til at fremme enhver mulighed for nordisk samarbejde. Jeg synes, at de ærede medlemmer, der kender mit partis repræsentanter i Nordisk Råd, burde have forskånet os for at skulle plædere imod sligt. Det konservative folkeparti lægger megen vægt på det nordiske samarbejde; men det kan da ikke være ensbetydende med, at vi ganske uden videre råt skal sluge det tal for den næste 5 års periodes omsætning, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig 2 333 millioner danske kroner — et tal, der fuldstændig hviler på et skøn. Den højtærede minister var da også så klog at gå helt udenom dette tal. Jeg tror ikke, at man ved det pågældende møde i Oslo — der forhåbentlig har været hyggeligt — hvor de nordiske trafikministre var samlet, har fundet de vises sten, og jeg mener derfor, det er ganske naturligt, forsvarligt